

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra OM RELIGIONS-FRIHED

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 95.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig05val-shoot-idm140040109052480/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

OM RELIGIONS-FRIHED.

(Tredie og sidste Stykke.)

Dette tredje, største og mærkeligste Stykke af Grundtvigs Afhandling om Religions-Frihed blev ikke offentliggjort i »Theologisk Maanedsskrift«, fordi Censoren, P. Eberlin, forbød dets Udgivelse¹.

Grundtvig var blevet underkastet Censur som Følge af den Dom, som Lands-Over- samt Hof- og Stads-Retten den 30. Oktober 1826 havde fældet over ham for Injurier imod Professor H. N. Clausen i Kirkens Glenmæle.

Han havde forgæves prøvet at fri sig for dette Søgmaal, først ved at ansøge Kongen om at ophæve Processen, senere ved at andrage i Retten om Sagens Afvisning.

Inden Dommen fældt, havde A. S. Ørsted, som den Gang var Generalprokurør, udtalt sig om Stridsspørgsmaalene, i en Artikel i »Juridisk Tidsskrift«, og havde heri, til Gunst for Professor H. N. Clausen, forsvaret forholdsvis stor Frihed i Gejslighedens Stilling til Kirkens Symboler. Grundtvig havde i den Anledning skrevet et lille Skrift: Vigtige Spørgsmaal til Danmarks Lovkyndige, og deri udtalt sin Forundring over, at »Hr. General-Procureuren, som beklæder et af de to vigtigste juridiske Embeder i Landet, og beklæder desuden i vor juridiske Litteratur et Høi-Sæde, der letteelig kunde gjøre hans Stemme til et Orakel-Sprog, — — ikke har taget i Betænkning, saa tidlig og lydelig at ytre sin afgjorte Partiskhed for min Modpart«. Ørsted undgik da heller ikke Kongens Misbilligelse tilligemed et ydmygende Tilhold om at standse sin offentlige Skribentvirksomhed.

Processen og den paafølgende Dom gjorde et overordentlig pinligt Indtryk paa Grundtvig, der i første Øjeblik fandt sin borgerlige Ære tilintetgjort derved. Han opgav at appellere Sagen til Højesteret, men forsøgte at indskyde den under Kongen ved den foreliggende Slutning paa Afhandlingen om Religions-Frihed, der uvilkaarlig for-

¹ Naar Afhandlingen bærer »Mottoets: Man trykkes osv., beror det paa, at den allerede var trykt, da den blev forelagt Censoren